

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 13 czerwca 2014 r. – Gebhart Hiebler przeciwko Walter Schlagbauer

(Sprawa C-293/14)

(2014/C 303/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gebhart Hiebler

Strona pozwana: Walter Schlagbauer

Pytania prejudycjalne

1) Czy cała działalność gospodarcza kominiarza jest wyłączona na podstawie art. 2 ust. 2 lit. i) z zakresu stosowania dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym⁽¹⁾, gdyż kominiarz wykonuje także zadania z zakresu ochrony przeciwpożarowej (kontrola przeciwpożarowa, opinie w ramach procesu budowlanego itp.)?

W wypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

2) Czy uregulowanie prawa krajowego, zgodnie z którym uprawnienie do wykonywania działalności gospodarczej kominiarza jest co do zasady ograniczone do określonego „okręgu kominiarskiego” jest zgodne z art. 10 ust. 4 i art. 15 ust. 1, ust. 2 lit. a) oraz ust. 3 dyrektywy 2006/123/WE?

⁽¹⁾ Dz.U. L 376, s.36.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 16 czerwca 2014 r. – DOW Benelux i in. przeciwko Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(Sprawa C-295/14)

(2014/C 303/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DOW Benelux BV, Esso Nederland BV en ExxonMobil Chemical Holland BV, Kuwait Petroleum Europoort BV, Rütgers Resins BV en Koppers Netherlands BV, Yara Sluiskil BV, BP Raffinaderij Rotterdam BV, Zeeland Refinery NV, ESD-SIC BV, DSM Delft Permit BV, SABIC Innovative Plastics BV, Shell Nederland Raffinaderij BV en Shell Nederland Chemie BV, Akzo Nobel Chemicals BV en Akzo Nobel Industrial Chemicals BV, Emerald Kalama Chemical BV, Nedmag Industries Mining & Manufacturing Holding BV, Rosier Nederland BV, Nederlandse Aardolie Maatschappij BV, Tata Steel IJmuiden BV, Chemelot Site Permit BV, Eska Graphic Board BV, Koch HC Partnership BV

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 263 ust. 4 [TFUE] należy interpretować w ten sposób, że operatorzy instalacji, do których począwszy od roku 2013 mają zastosowanie zasady dotyczące handlu uprawnieniami do emisji określone w dyrektywie 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. U. 2003 L 275, s. 32), z wyjątkiem operatorów instalacji, o których mowa w art. 10a ust. 3 dyrektywy oraz nowych instalacji, bez wątplenia mogli byli żądać przed Sądem stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 240, s. 27) w zakresie, w jakim określa ona jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący?
- 2) Czy decyzja 2013/448/UE, w zakresie, w jakim określa jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący, jest nieważna, ponieważ decyzja ta nie została przyjęta zgodnie z określoną w art. 10a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą?
- 3) Czy art. 15 decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 130, s. 1) narusza art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, jako że pierwszy z wymienionych artykułów uniemożliwia uwzględnienie emisji wytwórców elektryczności dla celów określenia jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego? Jeśli tak, to jakie są konsekwencje tej niezgodności dla decyzji 2013/448/UE?
- 4) Czy decyzja 2013/448/UE jest nieważna w zakresie, w jakim określa jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący, ze względu na to, że decyzja ta opiera się m.in. na danych przedłożonych w ramach wykonania art. 9a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE, a nie przyjęto przepisów, o których mowa w tym artykule, zgodnie z art. 14 ust. 1?
- 5) Czy decyzja 2013/448/UE, w zakresie, w jakim określa jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący, jest niezgodna w szczególności z art. 296 [TFUE] lub art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾, ze względu na to, że decydująca dla obliczenia współczynnika korygującego wielkość emisji i liczba uprawnień do emisji zostały wskazane w decyzji tylko w części?
- 6) Czy decyzja 2013/448/UE, w zakresie, w jakim określa jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący, jest niezgodna w szczególności z art. 296 [TFUE] lub art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ze względu na to, że ten współczynnik korygujący jest określony w oparciu o dane, o których operatorzy instalacji, których dotyczy handel uprawnieniami do emisji, nie mogli powziąć wiedzy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 17 czerwca 2014 r. – Dr. Rüdiger Hobohm przeciwko Benedikt Kampik Ltd & Co. KG,
Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL**

(Sprawa C-297/14)

(2014/C 303/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof